

Prispeval Barbara Žvirc
Sreda, 09 April 2008 02:00

Na otoku Puklmeč je še po tisku dišeča knjiga Korošice **Aleksandre Kocmut**. Nedolgo nazaj je izšla pri založbi

Morfem

, opremljena pa je z ilustracijami

Damijana Soveca

, ki poleg Aleksandrinih skrbno izbranih besed, slikajo simpatične pravljичne svetove za male in velike »otroke«. Prijeten videz in primeren format za otroško knjigo za trdimi platnicami skrivata osem zgodbic, ki mlademu bralcu približajo življenje na otoku Puklmeč in življenje v globinah Mecenega morja, ki Puklmeč obdaja.

Aleksandra Kocmut je koroška pisateljica mlajše generacije, ki se širšemu bralstvu tokrat predstavlja s svojim prvencem, prvim papirnatim »otrokom«. Doma ima dva prava nadebudneža, dva Baserja, ki nedvomno vnašata navdih in nove domišljjske poti med njene zapisane vrstice in njen svet spreminjata v pravljico.

V prvi zgodbici iz knjige spoznamo amebo Rebo, mojstrico preobrazbe v igri tančica-resnica. V podvodnem svetu Mecenega morja je tančica – resnica igra, ki bi jo v resničnem svetu lahko primerjali z vsem poznano otroško igro Zvezde metat. Kot vse naslednje, tudi uvodna zgodbica, postreže z naukom za mlade bralce. Tako postane knjiga Na otoku Puklmeč tudi poučna, ne samo razvedrilna, kot so danes premnoge knjige v poplavi otroške literature.

V nadaljevanju si zgodbice izmenjaje podajajo kljuko vrat zemeljskega in podvodnega pravljичnega sveta. Po zemeljskem se potikajo veliki Hauliji, daljni potomci velikana Puklmeča, ki živijo v hišicah, ki jih napravijo tako, da tesno skupaj nasadijo drevesa – breze za kuhinjo, ker imajo zračne liste, za dnevni prostor lipe, ker omamno dišijo, mlado smrečje za spalnico, ker s svojimi iglicami ustvarjajo prijetno temo in lapuh za kopalnico. Ko drevesa zrasede, Hauliji njihove najvišje veje prepletejo v kupolasto streho in tako je hišica končana. Spoznamo tudi Baserja, bistrega otroka mame Sule in očeta Bruma, ki s svojo zvedavostjo in pogumom razkrije skrivnost Mahove jame.

Baserju nasproti, prebiva v globinah podvodnega pravljичnega sveta kitek Vitek, ki zaradi svoje neješčnosti in drugačnosti doživi svoj prvi sneg in prebedi zimo, medtem ko drugi kiti pridno spijo. Globoko spodaj, v temi Mecenega morja najdemo še enega velikana, kita Sinjega z njegovo družino, ki morskemu mladežu pripoveduje zgodbice. Tudi o tem, kako je nastal otok Puklmeč. Otok Puklmeč je ime dobil po poslednjem velikanu, ki je v silni želji, da bi na suho, pusto zemljo vrnil vodo, utonil. Iz njegove grbe je nastal otok Puklmeč, na katerem med drugimi živita muha enodnevnica, ki si želi živeti več kot en dan in odkrivati radosti dolgega življenja, ter polonica brez pik, ki šele, ko dobi ošpice, spozna, da je življenje tudi brez pik lahko prav prijetno (sploh pa, pravi, pike niso več v modi).

Zgodbe Aleksandre Kocmut in dogodivščine od zgoraj, s Puklmeča in od spodaj, iz Mecenega morja, pred mladega bralca naslikajo pravljичne domišljjske svetove s pogumnimi junaki, pred starejšega bralca pa prikličejo že malce prašne spomine na zgodnje pravljice in na njihove

Prispeval Barbara Žvirc
Sreda, 09 April 2008 02:00

---

nauke, ki jih, ko odrastemo, radi malo pozabimo. Nič na svetu nam ni podarjeno, v eni izmed zgodb spozna mali Baser in zelo dobrodošlo bi bilo, da se tudi sami tega kdaj pa kdaj zavemo. Z branjem pravljic pa lahko kljub vsemu sebi in mlajšim okoli sebe podarimo nove zgodbe in priložnost, da se za hip ali dva s suhe, puste zemlje potopijo v domišljajske svetove Mecenega ali kakšnega drugega morja. **Ocena:8.5/10**